

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3685/2020
18.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Божидара Вујичића, Весне Субић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Ристић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Дарко Милић, адвокат из ..., ради исплате, и по противтужби ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 185/2020 од 22.01.2020. године, у седници од 18.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 185/2020 од 22.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 5168/2017 од 02.10.2019. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и тужена је обавезана да јој на име дуга за неисплаћену закупнину локала, по Споразуму о признању дуга од 07.03.2012. године, исплати 15.000 евра са законском затезном каматом од 21.01.2013. године до исплате и 250.000,00 динара на име дуга за неплаћене рачуне за исти локал, са законском затезном каматом од 21.01.2013. године до исплате. У преосталом делу, одбијен је захтев за исплату камате на досуђене новчане износе. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован противтужбени захтев да се утврди ништавост Споразума о признању дуга од 07.03.2012. године због непостојања правне форме. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован противтужбени захтев да се поништи Споразум о признавању дуга од 07.03.2012. године због постојања мања воље. Ставом четвртим изреке тужена је обавезана да тужилји накнади трошкове парничног поступка у износу од 414.491,00 динар.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 185/2020 од 22.01.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог изреке и у ставовима другом, трећем и четвртм изреке.

Против другог степене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Наиме, ревизијом се указује на погрешну примену материјалног права и разлоге за поништај спорног споразума о признању дуга, али се не указује на законске разлоге за изузетну дозвољеност ревизије. Ревизијом се такође истичу битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, због чега се посебна ревизија не може поднета, према члану 404. став 1. ЗПП. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

У тужби поднетој суду 27.01.2013. године, тужила је тражила исплату износа од 15.000 евра са припадајућом каматом и 250.000,00 динара. Противтужба је поднета 04.03.2013. године, а вредност предмета спора је означена на 1.000,00 динара.

С обзиром да наведени новчани износи очигледно не прелазе динарску противвредност од 40.000 евра као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић